

Fiatalok bemutatkozása

Csermák Péter atya

Csermák Péter atya vagyok, a Schönstatt-Atyák Közösségének tagja. Schönstatt gyermekkoromtól fogva fontos szerepet játszik életemben. Egyrészt beleszülettem, hiszen már kisgyerekként rendszeresen jártam szüleimmel Óbudavárra, másrészt a fiúmozgalom által egyre több személyes kötődésem alakult ki a közösséghez, a lelkiességhez és a pedagógiához. Így jött egy nap - 16 évesen - az ötlet, hogy Schönstatt-atya legyek. Ez egyre többet foglalkoztatott, és amikor érettségi közeledtével a továbbtanulásról kellett gondolkoznom, úgy döntöttem, hogy belevágok. 2005 óta a közösség képzésén veszek részt: 2 év noviciátus, 5 év egyetem, 1 év chilei apostoli gyakorlat, fél év nyelvtanulás Austinban, fél évig a 2014-es nemzetközi önkéntes csapat vezetése Schönstattban, 4 év pasztorális tanfolyam, melynek keretében hitoktatásra és a plébániai pasztorációra tanítottak minket (közben diakónusi és kápláni feladatokat láttam el a plébániákon). 2018 őszétől a schönstatti fiúmozgalomért dolgozok 100%-ban. A súlypont most még a Freiburgi Főegyházmegyében van, de a magyarországi fiúmozgalmat is támogatom. Nagyon örülök a kezdeményezésnek, hogy imádkozunk papi és szerzetesi hivatásokért, mert ez nekem is nagy szívügyem!

Kóta Vilmos/ Quirin testvér

Az én szerzetesi hivatásom még otthon, Szombathelyen kezdődött. A ferences plébániához tartozva számomra mindig is a ferences szerzetesek jelentették a kiindulópontot, világi papot egész sokáig nem is ismertem. Mivel gyakorló vallásos családból származom, a papi vagy szerzetesi hivatás, életút mindig is ott volt a lehetőségek között. Az elhivatottság érzése Budapesten, az egyetemi éveim alatt bontakozott ki igazán.

A ferencesek mellett más rendekkel is ismerkedtem, de végül németországi tanulmányi félévem alatt mellettük döntöttem. Az egyetem befejezése után a jelölt évemet Pasaréten, Budapesten töltöttem, 2019 szeptemberétől pedig Szécsényben lakom, mint novícius testvér. A Jóisten segítségével pont az Eucharisztikus Világkongresszus előtt, 2020 szeptember elején teszem majd le az első fogadalmamat.

Lőw Gergely diakónus

Május 13-án születtem a fatimai Szűzanya emléknapján. A budapesti Rózsafüzér Királynéja templomban kereszteltek, a Bosnyák téri Pádúai Szent Antal Plébániához tartozom. Regnumi vagyok. A szeminárium első két évét Esztergomban töltöttem, azonban a harmadik évtől a Budapesti Központi Papnevelő Intézetben folytattam tanulmányaimat. Vallásos, szerető családba szülehettem, amiért nagyon hálás vagyok. Három testvérem van. Sok odafigyelést kaptunk a szüleinktől gyerekkorunktól kezdve. A Budai Ciszterci Szent Imre Gimnáziumban érettségiztem. Tizedikes koromban szólított meg az Úr. A Jóisten nagyon egyszerűen, hétköznapi módon szólt hozzám. Ministrálás közben, ahogy felálltunk sorba olvasni a könyörgéseket, éppen rám jutott az, hogy „Ébressz papi hivatásokat”. Akkor, ott szíven talált engem ez a mondat, és ez a gondolat férközött hirtelen a fejembe: „Lehet, hogy pap leszek.”

Gimnázium után a Budapesti Műszaki Egyetemen kezdtem el tanulni, az Építőmérnöki Karon, de nem találtam ott igazán a helyemet, valami mintha hiányzott volna. Ezzel párhuzamosan egyre többször jutott eszembe a ministráns-élményem, és valami szelíd, de egyre erősödő hívást éreztem. Teológiai tanulmányaimat befejeztem, és beiratkoztam a doktori iskolába. Örömmel készülök a pappá szentelésemre 2020. júniusában.

Csabai Barnabás

Csabai Barnabásnak hívnak, és misszionáriusként élek Fortalezaban (ÉK Brazília) a Shalom Katolikus Közösségben. Ezt a karizmatikus közösséget 2011-ben ismertem meg, amikor egy brazil misszionárius az utcán megszólított engem. A rövid beszélgetés alatt felmerült bennem a vágy, hogy arra a mély és igaz boldogságra én is szert tegyek, amely szemeiből sugárzott. Meghívását elfogadva elkezdtem imacsoportjukba járni, ahol a többi fiatalal együtt egyre jobban és jobban elmélyültünk Isten szeretetében. Néhány hónap múltán, 2012 januárjában Brazíliába utaztam, hogy ott, az anyaházban megtapasztaljam a misszionáriusi életet. Az ott töltött idő alatt meghallottam Isten hívását, és 2012 októberében beléptem a közösségbe, hogy egészen Istennek szenteljem életemet. Arra születtem, hogy Jézus Krisztust hirdessem életemmel, tetteimmel, szavaimmal elsősorban a fiataloknak, és a fiatalokon keresztül, valamint velük együtt minden embernek.

Palásthy Gergely

Palásthy Gergely Ferenc vagyok, kispap a Schönstatt-
atyák Közösségében. Schönstattal, Óbudavárral már
kisgyermekként megismerkedtem a családom
révén. A középiskolai és egyetemi évek alatt
aktívan részt vettem a Fiúmozgalomban és az
ifjúsági mozgalomban. Kertészmérnöki szakot
végeztem, s az egyetemi éveim alatt döntöttem a
papi hivatás mellett, a Schönstatt-atyák
Közösségében. Számomra is meglepetésként végül
Dél-Amerikában kezdődött meg a képzésem a
Közösségben 2017. elején: két évet töltöttem Paraguayban
a noviciátusban, 2019. március óta pedig Santiago de Chileben
tanulok teológiát egy sokszínű, soknyelvű, sokkultúrájú közösségben.

Gál Orsi/ Margit-Mária nővér

Nagyon szép kezdeményezés, örülök neki!

Jelenleg még február közepéig a noviciátusban
vagyok, így nincs lehetőségem magamról írni,
imáimban addig is hordozom ezt a szándékot! Gál
Orsi (Margit-Mária nővér) 2017. szeptemberében
ment ki Schönstattba (Németországba), hogy
csatlakozhasson a Mária nővérek rendjéhez. A
kandidátust, a bevezető, ismerkedő időszakot kihagyta,
mert akkor szerezte meg az orvosi diplomáját. A
posztulátus időszakában csatlakozott a többiekhez. Ez is még
egyfajta jelölt időszak. Ezután a noviciátus következett. Bevezetik a
jelölteket a nővér életbe. Tanulnak, imádkoznak, elmélkednek. Orsi febr. 18-án fejezi be a
novícia életet. Ez után 3 évig nővérkedés (nem tudni, hogy hol lesz és milyen feladattal bízzák
meg). Ezt 5 hónapos lelkigyakorlat követi, majd újabb 3 év telik el. Utána újabb 5 hónapos
lelkigyakorlat. Ez után lesz a teljes nővérré válás, az örökfogadalom letétele. Nagyon boldog,
hogy sikerült elindulnia ezen az úton és teljesen a Jóistennek szentelheti az életét.

Rajta László/ Emmanuel testvér

"Öröm számomra megtapasztalni, hogy annak ellenére, hogy nem a schönstatti papság útján, hanem a bencés szerzetesség útján indultam el, mégis számontartotok engem. Ez erőt ad nekem, ha imáitokkal támogattok engem, nagyon köszönöm és hálás vagyok érte. Nagy szükségem van Isten kegyelmére, amely vezet, utat mutat és megerősít. Az utóbbi időben egyre jobban tudatosult bennem, hogy a schönstatti közösséghez fűződő kapcsolataim mennyire fontosak és mennyire értékesek. Imáimban hordozlak benneteket."

